

Torben Lund (S):

Det er nu fjerde gang, kristeligt folkeparti fremsætter dette lovforslag eller et lignende lovforslag, og jeg skal derfor gøre mine bemærkninger relativt kortfattede og i øvrigt henvide til, hvad socialdemokratiets ordfører har sagt år for år om lovforslaget.

Hvis der bag lovforslaget ligger den holdning, at det er vigtigt for børnenes opvækst, at forældrene har den fornødne tid sammen med børnene, så er vi naturligvis enige med forslagsstillerne, men vi finder, at forslaget er et uacceptabelt bidrag til efterlevelse af holdningen. Det er helt andre foranstaltninger, der skal til, hvis denne øgede tid sammen med børnene skal opnås. Det må ses i en større sammenhæng, og jeg vil godt fremhæve en generel arbejdstidsnedsættelse for forældrene som et egnet middel.

Jeg synes, forslaget er meget uheldigt. Det er jo sådan, at det forhøjede almindelige børnetilskud, man her foreslår, skal ydes og primært vil blive ydet til familier, hvor moderen i forvejen er hjemmearbejdende – jeg siger udtrykkeligt »moderen«, for det er jo det, der er det typiske – og det vel at mærke uden at der skal ske nogen form for behovsvurdering; der er ikke indbygget nogen indtægtsregulering i ordningen. Det er også sådan, at dette forhøjede børnetilskud skal ydes til mere velstående familier, der har mulighed for at have ung pige eller ung mand i huset til at passe børnene. Heller ikke her skal der ske en behovsvurdering. En sådan familie skal have fuldt udbytte af det forhøjede almindelige børnetilskud, og det kan vi naturligvis ikke være med til.

Jeg synes også, at kristeligt folkeparti skylder os at redegøre for den reelle hensigt, der ligger i forslaget, nemlig at kvinderne skal tilskyndes til at forlade arbejdsmarkedet, for det må vel være det, der ligger bag forslaget. Det er igen et formål og en målsætning, vi ikke kan slutte op omkring.

Man anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at det skulle give forældrene en reel valgmulighed, at moderen kan tage arbejde eller blive hjemme og så få et forhøjet almindeligt børnetilskud. Jeg kan her tilslutte mig socialministerens bemærkning om, at denne reelle valgmulighed slet ikke er til stede.

Jeg vil også godt pege på, at det udtrykkeligt er meningen, at den enlige mor eller enli-

ge far, som har sine børn i daginstitution eller i kommunal dagpleje, ikke skal have et øget tilskud. Det forhøjede almindelige børnetilskud forbeholdes andre. Jeg synes, man her tilgodeser nogle helt forkerte grupper. Det er slet ikke socialt afbalanceret, hvad man her foreslår.

På foranledning af et beslutningsforslag, der blev fremsat af VS for nogen tid siden i denne samling, drøftede vi principperne for og fordelingen af børnetilskuddet, og ved den lejlighed gav jeg tilsagn om, at vi gerne vil være med til at drøfte, om de gældende regler om fordeling af ressourcerne til almindeligt og forhøjet børnetilskud er rigtige, men det skal ske ud fra en helt anden social vurdering, og hvis grundlaget for drøftelserne skal være dette forslag, kan vi naturligvis ikke være med.

De 810 mill. kr., dette forslag efter forslagsstillernes egen udregning kan koste i den yderste konsekvens, mener vi afgjort at kunne anvende på en socialt mere rimelig og velafbalanceret måde.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Dette forslag, der er fremsat af kristeligt folkeparti, om en forhøjelse af det almindelige børnetilskud til familier med børn i alderen 0-3 år, der ikke benytter de offentlige institutioner, kan det konservative folkeparti erklære sig enig i sigtet med. Det ligger på linje med de udtalelser og de forslag, vi tidligere har fremsat fra konservativ side.

Vi må erkende, at vores samfund i høj grad er blevet et institutionsamfund, hvilket bl.a. ses af, at antallet af daginstitutionspladser er blevet forøget med over 100.000 på 10 år. Vi må også erkende, at institutioner er meget dyre løsninger. En vuggestueplads koster således i dag mellem 40.000 og 50.000 kr. pr. år.

Når institutionerne har vundet så stærkt frem i de senere år, er det først og fremmest, fordi samfundet har overtaget en række opgaver, som før i tiden blev løst af den enkelte familie. Det gælder både pasning af børn og støtten til og plejen af ældre. Baggrunden for denne udvikling er naturligvis kvindernes øgede deltagelse på arbejdsmarkedet, men også ændrede holdninger og krav til samfundet spiller uden tvivl ind; det er i dag en selvfølgelig ting at kræve, at det offentlige